

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Petra Průchy, v právní věci žalobkyně: **Ing. J. P.**, zastoupena JUDr. Milanem Matulou, advokátem se sídlem nábřeží Dukelských hrdinů 561, Rožnov pod Radhoštěm, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2012, č. j. KUZL/58888/2012, sp. zn. KUSP/58888/2012/PŽÚ/Du, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 9. 2013, č. j. 58A 8/2013 – 32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Shora označeným usnesením Krajského soudu v Ostravě (dále „krajský soud“) byl žalobkyni (dále „stěžovatelka“) ustanoven zástupcem JUDr. Milan Matula, advokát. Současně byl tímto usnesením ustanovený zástupce stěžovatelky vyzván k doplnění podání stěžovatelky ze dne 28. 11. 2012.

Proti tomuto usnesení brojí stěžovatelka včasnou kasační stížností. Nejvyšší správní soud se zabýval posouzením otázky, zda je tato kasační stížnost přípustná také z hlediska ust. § 104 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“). Jde o to, zda stěžovatelka v kasační stížnosti uplatňuje přípustné důvody nebo kasační stížnost opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v ust. § 103 s. ř. s.

Stěžovatelka se domáhá kasační stížností zrušení usnesení krajského soudu, kterým jí byl ustanoven zástupce (JUDr. Milan Matula). Kasační stížnost zdůvodnila tím, že nesouhlasí s kroky, které ustanovený zástupce učinil ve věci vedené krajským soudem pod sp. zn. 58 A 7/2013. Tyto kroky měl JUDr. Matula provést bez souhlasu stěžovatelky a stěžovatelka se domnívá, že jí tím mohl poškodit. Stěžovatelka uvádí, že na postup JUDr. Matuly podala stížnost na Českou advokátní komoru. S ohledem na uvedené skutečnosti stěžovatelka nesouhlasí s tím, aby ji JUDr. Matula zastupoval ve věci vedené před krajským soudem pod sp. zn. 58 A 8/2013.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost lze podat pouze z důvodů stanovených ust. § 103 odst. 1 s. ř. s, které jsou rozděleny pod písm. a) až e). Citované

ustanovení pod písm. b) zahrnuje stížnostní důvody spočívající ve vadách řízení před správním orgánem. Stížnostní důvod podle písm. b) nepřipadá v případě stěžovatelky v úvahu již z povahy věci, neboť stěžovatelka brojí proti procesnímu rozhodnutí krajského soudu, kterému žádné řízení před správním orgánem nepředcházelo. Stejně tak již z povahy věci nepřichází v úvahu stížnostní důvod podle písm. e) citovaného ustanovení, neboť ten se vztahuje k nezákonnosti usnesení o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení. Kasační stížností napadené usnesení takovým usnesením není. K tomu lze pro úplnost dodat, že zástupce byl stěžovatelce ustanoven na její žádost ze dne 28. 11. 2012. Krajský soud jí vyhověl, ale stěžovatelka jako zástupce JUDr. Milana Matulu nechce.

Stěžovatelkou tvrzené důvody kasační stížnosti nejsou podřaditelné ani pod písm. a) citovaného ustanovení, které obsahuje stížnostní důvod nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Stěžovatelka totiž žádnou nezákonnost kasační stížností napadenému usnesení krajského soudu nevytýkala. Stěžovatelka také nevytýkala napadenému usnesení krajského soudu vady dle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., které by mohly způsobit zmatečnost rozhodnutí (jedná se případy, kdy chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo byl soud nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce.) Stěžovatelka konečně nevytýkala napadenému usnesení krajského soudu ani nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem [písm. d) citovaného ustanovení].

Stěžovatelkou uváděné kasační námitky tak nelze podřadit pod žádný z důvodů pro podání kasační stížnosti podle ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a její kasační stížnost je proto nepřipustná podle ust. § 104 odst. 4 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud nad rámec nutného zdůvodnění uvádí, že podstatu argumentace stěžovatelky lze charakterizovat jako ztrátu důvěry mezi ustanoveným zástupcem a účastníkem řízení. Taktéž naopak, jak vyplývá z přípisu JUDr. Matuly krajskému soudu ze dne 29. 1. 2014. Zde je třeba připomenout, že ve vztahu mezi zástupcem a účastníkem řízení, kterému byl zástupce ustanoven, rozhoduje soud, který tohoto zástupce účastníkovi řízení ustanovil. Tento soud také rozhoduje o případném zproštění ustanoveného zástupce povinnosti zastupovat účastníka řízení (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 25. 8. 2010, č. j. 3 Ads 107/2010 – 133) a o případném ustanovení jiného zástupce. Teprve v řízení o kasační stížnosti proti takovému rozhodnutí krajského soudu by mohl Nejvyšší správní soud posuzovat stěžovatelkou uváděná důvody.

Stěžovatelka se tedy měla nejprve obrátit na krajský soud se žádostí o zproštění ustanoveného zástupce povinnosti ji zastupovat a ustanovení jiného zástupce. Místo toho zasílá opakovaně obsahově podobná podání (poslední z 22. 2. 2014, doručeno 24. 2. 2014) Nejvyššímu správnímu soudu. Pro úplnost lze dodat, že JUDr. Matula sám požádal krajský soud o zproštění zastupování stěžovatelky podáním ze dne 29. 1. 2014, takže případ se dostal do kompetence příslušného soudu.

Nejvyšší správní soud závěrem konstatuje, že ze shora vyložených důvodů je kasační stížnost stěžovatelky nepřipustná a proto musí být odmítnuta podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl tento soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (v kontextu s § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (taktéž kasační stížnost) odmítnuta.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. března 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu